

РЕШЕНИЕ

№ 6711

гр. София, 10.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 81 състав,
в публично заседание на 27.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стоян Тонев

при участието на секретаря Веселина Григорова, като разгледа дело номер **8152** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на И. Н. Б., ЕГН: [ЕГН], а адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу Заповед № 22-1808-000024/23.08.2022г. изд. от началника на РУ – М. при ОДМВР - М. за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.2А, б. „Б“ от ЗДвП (ЗППАМ) - „Прекратяване регистрация на ППС“ - л.а. „Рено Е.“ с рег. [рег.номер на МПС] за срок от 6 месеца.

В жалбата се поддържа становище за незаконосъобразност на оспорената заповед, тъй като "административното производство е започнато от некомпетентно лице". Жалбоподателят оспорва изцяло отчетената стойност на техническото средство и показанията му. Иска се отмяна на оспорената заповед за прилагане на ПАМ.

В съдебно заседание жалбоподателят, представляван от адв. М., поддържа жалбата и моли оспорената заповед да бъде отменена, като незаконосъобразна. Оспорват се показанията на техническото средство „Алкотест Дрегер“, чрез което е установена концентрацията на алкохол,отразена в АУАН и ЗППАМ. В тази връзка се представя справка от БИМ, ведно с приложенията към нея. Твърди се още, че жалбоподателят е консумирал алкохол значително време преди да предприеме управление на МПС. Претендират се разноски по приложен списък.

Ответникът – началник на РУ - М. при ОДМВР - М. не се явява, не е представляван.В писмено становище е посочил, че издадената ЗПАМ е законосъобразна, а жалбата е

неоснователна.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства във връзка с направените в жалбата оплаквания, доводите и становищата на страните намира за установено следното от фактическа страна:

С оспорената Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 22-1808-000024/23.08.2022г., изд. от Началник РУ на МВР М., с която, на основание чл. 171, т.2а, б.“б“ ЗДвП, на оспорващия е наложена ПАМ- прекратяване регистрацията на ППС за срок от 6 месеца и са отнети СРМПС №[ЕИК] и 2 бр. регистрационни табели с [рег.номер на МПС] . От фактическа страна заповедта е обоснована с това, че с АУАН серия АД № 278628/21.08.2022г. е установено извършено от И. Б. нарушение на чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП, тъй като оспорващият на 21.08.2022г. около 10:50 часа в [община] на път трети клас № 81515, като водач и собственик на МПС- „Рено Е.“ с рег. [рег.номер на МПС] , в [населено място] по пътна отсечка от местността „К.“ към [населено място], е управлявал лек автомобил „Рено Е.“, с рег. [рег.номер на МПС] , след употреба на алкохол над 0,50 на хиляда установено с техническо средство „Алкотест Дрегер“ 7510 ARNA с фабричен № 0155, което е отчело 0,51 на хиляда концентрация на алкохол в издишания от водача въздух. В АУАН е посочено, че е издаден талон за медицинско изследване № 143553, който водачът е подписал, но се съгласил с показанията на техническото средство. АУАН е връчен и подписан без възражения от нарушителя. На последния е бил издаден талон за медицинско изследване № 143553, в който нарушителят също е отбелязал, че не оспорва показанията на техническото средство „Алкотест Дрегер“ и не желаел по-нататъшни изследвания по предписаните в Наредба № 1/19.07.2017 г. начини.

По делото са приети като доказателства: справка за нарушител по отношение на И. Н. Б.; справка за собственост на МПС; акт за установяване на административно нарушение /АУАН/; талон за медицинско изследване; заповед № 8121з - 1632/02.12.2021 г. на Министъра на вътрешните работи; заповеди на директора на ОДМВР-М.; удостоверение за техническа годност на анализатор на алкохол в дъха рег. № 328бр-16281/05.04.2022г.; удостоверение от 17.03.2021г. на ОДМВР; справка от БИМ и извадка от регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване.

След като извърши цялостна проверка на законосъобразността на оспорения административен акт на основание чл.168, ал.1, във връзка с чл.146 от АПК съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице по чл. 147, ал. 1 от АПК и срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално- правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Съобразно разпоредбата на чл. 23 от ЗАНН, органите, които налагат принудителните административни мерки се уреждат в съответния закон. Съгласно чл. 172, ал.1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква „а“, т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол

по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Според Заповед № 8121з - 1632 на Министъра на вътрешните работи служителите към ОДМВР притежават компетентност да осъществяват контрол по Закона за движението по пътищата, а със заповед № 3013- 1411 на директора на ОДМВР- [населено място], същият е оправомощил да издават заповеди за ПАМ длъжностни лица към ОДМВР - М. и конкретно по т. 5 - Началник на РУ - М.. Поради изложеното съдът приема, че оспорената заповед за налагане на ПАМ е издадена от компетентен орган. Оспорената заповед е постановена в писмена форма и съдържа всички изискуеми съгласно чл.59, ал.2 от АПК реквизити, в т.ч фактическите и правни основания за прилагането на ПАМ, чрез посочване на правно-релевантните факти, предвидени в хипотезата на чл. 171, т.2а, б. "б" ЗДвП.

При издаване на процесната ЗППАМ не са допуснати нарушения на процесуалните правила.

Принудителните административни мерки по чл. 171, т.2а, б. "б" ЗДвП се налагат „за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения“, поради което те са преустановяващи ПАМ по смисъла на чл.22, предложение второ от Закона за административните нарушения и наказания. Издадената заповед за прилагането на ПАМ по правното си действие има характер на индивидуален административен акт по смисъла на чл.21, ал.1 АПК, като при липса на предвидено друго в специалния закон - ЗДвП, на основание чл.2, ал.1 от АПК и във вр. с чл.23 от ЗАНН, се прилага редът на АПК. Предпоставка за издаването на заповед с правно основание по различните състави на чл.171 от ЗДвП е извършено от водача на МПС административно нарушение, предвидено в хипотезата на същата, което се установява с акта за установяване на административно нарушение. Съгласно чл.189, ал.2 от ЗДвП, редовно съставените актове за установяване на административни нарушения имат доказателствена сила до доказване на противното. В случая, е налице АУАН, с който е констатирано извършено административно нарушение. Въз основа на АУАН, е издадена и процесната ЗППАМ.

Неоснователни са възраженията на жалбоподателя, че отчетената стойност на концентрация на алкохол, отразена в АУАН, всъщност е била в границите на допустимата техническа грешка на устройството „Алкотест Дрегер“. По делото са представени доказателства относно годността на техническото средство от Български институт по метрология. Техническото средство /анализатор за алкохол в дъха/ „Алкотест Дрегер“ 7510 е вписан под № Р-4812.2 в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване, като срокът на валидност на одобряване на типа е до 16.04.2019г. Към удостоверението за одобрен тип средство за измерване под № 4812.1 на 24.10.2018г. е издадено допълнение към удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 4812. Издадено е допълнение под № 4812.2 на 16.11.2020г. и срокът на валидност на одобряване на типа е до 24.10.2028г. В справката от БИМ е посочено, че периодичността на проверка на анализаторите в дъха е 6 месеца. В тази насока е и представеният списък за успешно преминали периодична проверка от 28.03.2022г. технически средства и в частност на „Алкотест Дрегер“ 7510 ARNA с фабричен № 0155 в „Лаборатория за проверка на анализатори на алкохол в дъха и радар скоростомери“. В случая нарушението е било установено на 21.08.2022 г, а 6-месечният срок на валидност на провереното техническо средство не е бил изтекъл. От писмените доказателства по делото е видно, че всички документи /АУАН, талон за изследване/са подписани надлежно от жалбоподателя без възражения относно

показанията на техническото средство. Спазени са формалните изисквания на Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози. Съобразно правилото по чл. 3, ал. 2 от Наредба № 1/19.07.2017 г. контролният орган е попълнил талон за медицинско изследване. В съответните графи /на талона/ жалбоподателят е отбелязал, че е съгласен с показанията на техническото средство и „не желае“ по-нататъшни изследвания по предписаните в наредбата начини. Респ.е налице хипотезата на чл. 6, ал.4 изр. 2 от Наредба № 1 от 19.07.2017 г., че се приемат отчетените показания от техническото средство, които в случая са 0,51 на хиляда концентрация на алкохол. В този смисъл възраженията, във връзка с отчетените стойности от уреда „Алкотест Дрегер“ 7510, са неоснователни.

Принципно, наличната концентрация на алкохол в кръвта на водача трябва да е установена в момента, в който той е управлявал моторното превозно средство, или поне да е установима към този момент, чрез събраните доказателства. Това изискване е изпълнено, доколкото тестването с „Алкотест Дрегер“ 7510 ARNA е извършено още на място, при спиране на водача за проверка и е отчетена концентрация на алкохол от 0,51 на хиляда. Обстоятелството дали водачът е консумирал алкохол значително време преди управлението на МПС не води, нито до отпадане на отговорността за нарушението, нито до незаконосъобразност на ЗППАМ.

Съгласно чл. 171, т.2а, б. „б“ от ЗДвП - се прекратява регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство: б) с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или е употребил наркотични вещества или техни аналози, както и при отказ да му бъде извършена проверка с техническо средство и/или с тест за установяване концентрацията на алкохол и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за извършване на химическо и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или за употреба на наркотични вещества или техни аналози - за срок от 6 месеца до една година.

В случая, процесната ПАМ е наложена, на основание чл. 171, т. 2а, б. „б“ от ЗДвП, според който ПАМ -прекратяване на регистрацията на ППС се налага на собственик, който управлява МПС с концентрация на алкохол в кръвта на 0.5 промила. Безспорно е доказано управление на МПС с концентрация на алкохол 0,51 промила от жалбоподателя. Също така е доказано по несъмнен начин, че жалбоподателят е собственик на управляваното от него МПС, съгласно приложената справка. При наличие на законоустановените предпоставки и издаден АУАН, както е в случая, административният орган действа при обвързана компетентност и няма право на самостоятелна преценка относно издаването на ЗППАМ. При спазване на чл.170, ал.1 от АПК и разпределението на доказателствената тежест, административният орган е доказал обстоятелствата, които изискват налагане на принудителната административна мярка по ЗДвП.

Според нормата на чл. 171, т. 2а, б. „б“ от ЗДвП, ПАМ се налага за срок от 6 месеца до една година. Административният орган е определил минималния срок за прилагане на ПАМ, с оглед характера на нарушението и обстоятелството, че концентрацията на алкохол в кръвта на водача е била малко над допустимата норма. При определянето на продължителността на ПАМ е спазен принципът на съразмерност, установен в чл. 6 от

АПК. Издаденият административен акт не засяга правата на жалбоподателя в степен, несъответстваща на извършеното нарушение.

Органът е упражнил предоставените му правомощия в съответствие с целта на чл. 22 от ЗАНН, във връзка с чл. 171 от ЗДвП - да се осигури безопасността на движението по пътищата и да се преустановят административните нарушения от водача, поради което ЗППАМ отговаря и на целта на закона.

С оглед гореизложеното, според настоящия съдебен състав, оспорената ЗППАМ е правилна и законосъобразна и като такава следва да бъде потвърдена. Подадената срещу нея жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал.2, пр. последно от АПК, Административен съд – София -град III-то отделение, 81 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. Н. Б., ЕГН: [ЕГН], а адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу Заповед № 22-1808-000024/23.08.2022г., изд. от началника на РУ – М. при ОДМВР – М., за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.2 А, б. „Б“ от ЗДвП - „Прекратяване регистрация на ППС“ - л.а. „Рено Е.“ с рег. [рег.номер на МПС] , за срок от 6 месеца.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 172, ал. 5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: